

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 28.123 van 29 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 april 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GOUBAU loco advocaat J. PETIT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, Koerd te zijn en afkomstig te zijn uit Sheikhan. U verklaart geruime tijd schrijnwerker te zijn geweest in de stad Sheikhan. U verklaart dat uw vader en broer op 21 september 2004 bij een aanslag van terroristen zijn omgekomen. De daders van de aanslag zouden tot op heden niet zijn gevat. Op 5 november 2008 zou u met twee vrienden, (B.) en (B.), aan het wandelen zijn geweest toen u werd gevraagd door een Arabier of u een kast kon herstellen. U zou samen met uw vrienden meegegaan zijn met deze Arabier. Nadat u de kast had hersteld, zou een vriend van deze Arabier jullie gevraagd hebben of jullie een tv-meubel konden herstellen. Jullie zouden zijn meegegaan en op een zeker moment zouden jullie samen met deze twee mannen Sheikhan zijn uitgereden. Toen u vroeg waar deze man woonde, zou hij zijn pistool hebben genomen en zou hij u en uw vrienden hebben aangemaand om te zwijgen. Jullie zouden naar een grote zaal zijn gebracht waar er vier grote, zwarte zakken stonden. Jullie zouden gevraagd hebben wat er in deze zakken zat en hierop zou men geantwoord hebben dat er springstof in zat. Er werd jullie gevraagd om deze zakken naar de openbare weg richting Mosul te brengen. Jullie zouden geweigerd hebben en hierop

zouden jullie zijn geslagen. U en (B.) zouden bedenktijd gevraagd hebben, maar uw vriend (B.) zou bij de terroristen zijn gebleven. U zou echter niet naar de terroristen zijn teruggekeerd, maar met behulp van uw oom (T.) zou u nog dezelfde dag Irak hebben verlaten. U zou in België zijn toegekomen op 18 november 2008. Op 28 november 2008 vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u voor het CGVS ter ondersteuning van uw identiteit en afkomst uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neerlegde. Deze documenten werden ter verificatie voorgelegd aan de Federale Politie die van oordeel is dat het gaat om volledige vervalsingen. Door het neerleggen van valse documenten rijst het vermoeden dat u de Belgische autoriteiten doelbewust trachtte te misleiden om alzo het statuut van vluchteling te bekomen. De informatie van de Federale Politie werd bij het administratief dossier gevoegd.

Verder dient vastgesteld dat u erg weinig weet te zeggen over de regio waarin u beweert uw ganse leven te hebben gewoond. Zo blijkt u een aantal dorpen die in de buurt van uw stad gelegen zijn niet te kennen (onder andere Beristak en Dushivan) (gehoorverslag CGVS p.2), hetgeen hoogst opmerkelijk is. Ook is het vreemd dat u stelt dat de eigenlijke macht in de stad bij de centrale overheid ligt, terwijl het algemeen bekend is dat de facto de Koerdische autoriteiten de touwtjes stevig in handen hebben (gehoorverslag CGVS p.3). Ook uw gebrek aan kennis over recente gebeurtenissen aldaar maakt dat er vraagtekens kunnen gesteld worden bij uw vermeende herkomst. U wist bijvoorbeeld niet waarvoor de Baath-partij stond (u weet enkel dat er "mensen werden vermoord") en u kon merkwaardig genoeg geen belangrijke leden van deze partij opnoemen in Sheikhan (gehoorverslag CGVS p.3). Ondanks het feit dat yezidi's de meerderheid uitmaken in uw stad, kan u niets over hun geloof of over hun leiders vertellen. Zo weet u bijvoorbeeld niet wie Tahsin Beg, de leider van de yezidi's, is en weet u ook niet waar deze man woont (gehoorverslag CGVS p.3). Ook kan u niet vertellen dat Lalish de pilgrimsstad is van de yezidi's, terwijl dit toch als algemeen gekende informatie kan worden beschouwd (gehoorverslag CGVS p.3). Voor iemand die zegt zijn ganse leven in Sheikhan te hebben gewoond, is dit alles zeer merkwaardig. Ook algemene informatie over de nummerplaten van de wagens gaf u foutief: zo stelt u dat auto's gele nummerplaten hebben en dat dit na de val van het regime niet is veranderd (gehoorverslag CGVS p.3), terwijl uit informatie blijkt dat gewone auto's witte nummerplaten hebben en dat wagens die na de val van het regime werden ingeschreven groene nummerplaten hebben.

Verder is het totaal ongeloofwaardig dat u in het geheel niet op de hoogte bent van de problemen die zich in februari 2007 hebben afgespeeld tussen yezidi's en moslims in Sheikhan. U antwoordt aanvankelijk dat er geen problemen zijn geweest tussen yezidi's en moslims in Sheikhan (gehoorverslag CGVS p.4). Uw verklaring dat u hier niets van af weet, 'omdat u altijd op het werk bent' (gehoorverslag CGVS p.4), is gezien de intensiteit en de grote structurele schade die er in de stad was niet geloofwaardig. Bovendien zijn er heel wat brandstichtingen en andere vernielingen geweest in de stad. Volgens alle beschikbare info waren er zeer veel mensen in de stad en was er daags nadien een gigantische machtsontplooiing van Peshmerga's. Aanvankelijk antwoordde u hierop dat u 'niet weet' waarom u van deze militaire aanwezigheid niets gezien heeft (gehoorverslag CGVS p.4), terwijl u even later stelt dat u wel weet dat er veel peshmerga's zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.4). De informatie waarop het CGVS zich baseert werd bij het administratief dossier gevoegd. Het feit dat u niets weet over bovengaan incident ondermijnt uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw herkomst en uw recent verblijf op een dusdanige wijze dat zowel uw afkomst uit Sheikhan als de door u aangehaalde feiten in twijfel kunnen worden getrokken.

Deze vaststelling wordt bijkomend versterkt door uw verklaringen aangaande uw persoonlijk vluchtrelaas. Zo beweert u dat u werd aangesproken in het Arabisch door een u onbekende man. Uit het interview kan echter niet worden afgeleid dat u deze taal machtig bent: u weigert om principiële redenen deze taal te spreken (gehoorverslag CGVS p.5). Doordat u niet actief meewerkt aan het onderzoek zijn de asieldiensten niet in staat om uw bewering of u deze taal machtig bent te controleren. Bijkomende tegenstrijdigheden tussen de vragenlijst ter voorbereiding van het interview op het CGVS en het interview van 26/02/09 doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Zo stelt u in de vragenlijst dat u werd geblinddoekt in de buurt van de stad Baadre (gelegen op 20 minuten van Sheikhan), terwijl u in het interview stelt niet te weten waar u werd geblinddoekt, maar dat het was bij het uitrijden van

Sheikhan (gehoorverslag CGVS p.5). Verder stelt u in het interview van 26/02/09 dat u reeds tijdens uw ontvoering te horen kreeg dat er 'explosieven in de zwarte zakken' zaten (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl u in de vragenlijst stelt dat uw moeder u nadien pas vertelde dat er 'waarschijnlijk explosieven in de zakken zaten'. Tenslotte is het ook meer dan bevreemdend dat de terroristen u en uw vriend (B.) 'zomaar' lieten gaan om het thuisfront op de hoogte te stellen (gehoorverslag CGVS p.5).

Bovenvermelde opmerkingen laten niet toe u het statuut van vluchteling toe te kennen. Aangezien ook uw herkomst uit Sheikhan niet geloofwaardig is, kan u evenmin het statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker betwist dat de door hem neergelegde documenten vervalsingen zijn. Hij voert aan dat hij aan zijn moeder in Irak gevraagd heeft om zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs over te maken. Indien deze documenten per impossibile een vervalsing zouden betreffen, heeft verzoeker daar dus niets mee te maken.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij volledig ongeletterd en eigenlijk analfabeet is, dat hij nooit gestudeerd heeft en een handwerker is, waardoor hij weinig weet over de regio waarin hij beweert te hebben geleefd. Verder stelt hij nooit interesse te hebben gehad voor de evenementen in zijn land en zijn regio.

Wat de nummerplaten van de voertuigen in zijn streek betreft, voert verzoeker aan dat de nummerplaten van de taxi's geel zijn en die van de privéwagens wit. De stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) dat de nummerplaten wit zijn is dus volgens hem onjuist.

Met betrekking tot zijn onwetendheid omtrent de problemen die zich in februari 2007 hebben afgespeeld tussen Yezidi's en moslims, voert verzoeker opnieuw aan dat hij zich niet interesseert voor de gebeurtenissen in zijn dorp en dat hij toen ver werkte. Hij stelt dat hij niet aanwezig was op de dag dat voormelde feiten zich afspeelden.

Verder merkt verzoeker op dat hij aan een geheugenstoornis lijdt, wat volgens hem zou kunnen verklaren waarom hij niets meer weet over de verschillende oproeren die zich in februari 2007 voordeden.

3.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niets te maken kan hebben met eventuele vervalste identiteitsdocumenten, gezien zijn moeder deze uit Irak heeft overgemaakt, repliceert verweerder terecht dat de asielzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij ter staving van zijn identiteit of relaas neerlegt. Uit het verslag van de Federale Politie

(administratief dossier, stuk 13) blijkt dat de neergelegde documenten niet authentiek zijn, hetgeen zijn geloofwaardigheid in ernstige mate aantast. Verzoeker betwist deze vaststellingen, doch brengt geen elementen aan die de informatie waarop de bestreden beslissing steunt kunnen weerleggen.

Verzoeker poogt de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis omtrent de regio van Sheikhan en belangrijke recente gebeurtenissen aldaar te verklaren door te verwijzen naar zijn gebrek aan scholing en zijn desinteresse in de regio. Dergelijke elementen vormen echter geenszins een afdoende verschoningsgrond gezien van verzoeker wel degelijk in redelijkheid kan verwacht worden dat hij, ongeacht zijn scholingsgraad, over enige basiskennis beschikt omtrent de plaats waar hij gedurende zijn hele leven zou gewoond hebben en belangrijke gebeurtenissen die zich daar hebben voorgedaan. Dat verzoeker niet aanwezig was op de dag dat de problemen tussen de Yezidi's en de moslims in februari 2007 zich hebben voorgedaan, overtuigt niet, te meer gelet op de grote impact van dit voorval op het dagelijkse leven, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 14: "landeninformatie"). De door verzoeker aangevoerde geheugenstoornissen blijken niet uit het administratief dossier en worden bovendien niet gestaafd door een medisch attest. Tijdens het gehoor op het CGVS heeft hij nooit enige opmerking gemaakt omtrent zijn psychologische toestand, terwijl hij er nochtans bij aanvang van het gehoor op gewezen werd dat eventuele problemen gemeld dienden te worden (administratief dossier, stuk 3). Dit argument kan derhalve evenmin worden aangenomen ter verklaring van verzoekers onwetendheid.

Ook omtrent andere elementen uit zijn directe leefomgeving, zoals de nummerplaten die in Sheikhan gebruikt worden, legde verzoeker verklaringen af die niet stroken met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (stuk 14: "landeninformatie"). Zijn post factum bewering dat de nummerplaten van de taxi's geel zijn en deze van de privé-wagens wit, die niet wordt gestaafd met enig begin van bewijs, volstaat niet om de voormelde informatie te weerleggen. De verklaringen die verzoeker thans aflegt zijn bovendien in strijd met zijn verklaringen voor het CGVS, waar hij stelde dat zowel de nummerplaten van de taxi's als die van de gewone wagens geel zijn (administratief dossier, stuk 3, p.3).

Gelet op het voorgaande, kwam de bestreden beslissing op goede grond tot het besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden recente afkomst uit Sheikhan en derhalve evenmin aan de feiten die zich daar zouden hebben afgespeeld.

De geloofwaardigheid van verzoekers directe vluchtaanleiding wordt verder ondermijnd door (i) de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen omtrent essentiële elementen van zijn relaas, zoals waar hij geblinddoekt werd door zijn belagers en van wie hij vernam dat er explosieven in de zakken zaten (ii) de weinig aannemelijke verklaringen dat de terroristen hen zonder meer naar huis lieten gaan om de goedkeuring van het thuisfront te vragen (iii) het feit dat verzoeker tijdens het gehoor niet toeliet dat naar zijn kennis van het Arabisch gepeild werd. Verzoeker brengt geen elementen bij ter weerlegging van deze motivering, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier. Deze wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

Verzoekers verklaringen omtrent zijn kennis van het Arabisch zijn bovendien niet coherent. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde hij aanvankelijk immers dat hij het Arabisch wel begrijpt maar niet kan spreken, terwijl hij naderhand stelde: *"Ik vroeg waar woon je dan. Ik sprak in het Arabisch."* (administratief dossier, stuk 3, p.2, 5),

Bovenstaande vaststellingen in acht genomen, dient te worden geconcludeerd dat aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging in het geheel geen geloof kan worden gehecht en hij derhalve niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker is van oordeel dat hij op zijn minst recht heeft op subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt ter staving van zijn vraag om subsidiaire bescherming. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake zijn relaas en beweerde regio van herkomst (zie sub 3.2), alsook de elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige

schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Aan verzoeker kan aldus de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 mei 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.